

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر یکپارچه سازی کشورهای عضو سازمان کنفرانس اسلامی

محل انتشار:

پژوهشنامه بازرگانی، دوره 13، شماره 52 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 38

نویسندگان:

ابوالقاسم مهدوی - دانشیار دانشکده اقتصاد دانشگاه تهران

حورا مجردضایی - کارشناس ارشد اقتصادی

خلاصه مقاله:

تجارت به عنوان موتور رشد و توسعه در بیشتر جوامع توسعه یافته و حتی در حال توسعه مطرح می باشد. در سال های اخیر با طرح پدیده "جهانی شدن" و کاهش شدید موانع زمانی و مکانی در داد و ستدهای جهانی دولت ها به منظور ورود در بازارهای جهانی و بهره مندی از مزایای تجارت آزاد توجه بیشتری را به یکپارچه سازی های مختلف اقتصادی، سیاسی و حتی فرهنگی معطوف داشته اند. بررسی تاثیر انواع یکپارچه سازی ها بر متغیرهای کلان مانند رشد اقتصادی کشورهای عضو، علاوه بر دولت ها مورد توجه بسیاری از محققان اقتصادی نیز قرار گرفته است. در این مقاله با استفاده از مدل بادینگر تاثیر یکپارچه سازی سازمان کنفرانس اسلامی بر رشد اقتصادی هشت کشور منتخب این سازمان (ایران، اندونزی، مالزی، ترکیه، پاکستان، مصر، عربستان و کویت) در دوره زمانی ۲۰۰۴ تا ۱۹۹۴ مورد بررسی قرار می گیرد. نتایج حاکی است علیرغم آنکه سازمان کنف رانس اسلامی نوعی یکپارچه سازی فرهنگی است که بر مبنای اشتراکات فرهنگی و ایدئولوژیکی و نه انگیزه های اقتصادی شکل گرفته است، اما تجارتردون گروهی هشت کشور مورد بررسی، تاثیر مثبت و معنی داری بر رشد آن ها دارد، که البته با توجه به ضرایب بدست آمده میزان این تاثیر در مقایسه با تجارت کشورهای فوق با سایر کشورها به دلیل عدم تشکیل یکپارچه سازی اقتصادی میان هشت کشور مذکور زیاد و درآمد GDP نیست. همچنین بررسی دو شاخص موثر و مهم در ایجاد یکپارچه سازی نظیر سرانه در میان کشورهای اسلامی حاکی از آن است که هشت کشور مورد بررسی این تحقیق به لحاظ دو شاخص فوق از تشابه زیادی برخوردار بوده که این امر نیز می تواند تحقق یکپارچه سازی اقتصادی را میان این کشورها امکان پذیر نماید.

کلمات کلیدی:

یکپارچه سازی اقتصادی / رشد اقتصادی / سازمان کنفرانس اسلامی / بازارمشترک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1383651>

